

Den Kosmiska Planen För Fred

- kan man se en mening med dagens världssituation?

Denna skrift vill visa att mänsklighetens vandring genom sin mångtusenåriga utveckling följer en bestämd plan - och att resultatet kommer att bli en ny och mer mänsklig kultur.

Materialet är hämtat från arkeologin, Bibelns båda testamenten, sedda från idéhistorisk utgångspunkt, den mekanistiska världsbilden samt Tredje Testamentet, som innehåller analyser över människan och den värld hon lever i, ett kunskapsmaterial som också blivit kallat andlig vetenskap. Tredje Testamentet är framlagt av den danske författaren Martinus (1890-1981). Kring Tredje Testamentet finns ingen förening, sekt eller någon form av bindning eller medlemskap. Den som så önskar kan studera litteraturen, delta i kurser, cirklar, föredrag etc.

I skriften finns tre begrepp som inledningsvis behöver förklaras, nämligen "reinkarnation", "som man sår får man skörda" och "nästakärlek".

Ordet "reinkarnation" kommer från latinets "reincarnatio", som kan översättas ungefär med "återinträdande i köttet", medan "som man sår får man skörda" innebär att det man gör, såväl gott som ont, förr eller senare vänder tillbaka till upphovet. Till detta är kopplat en förlåtelseprincip.

"Nästakärlek" är en egenskap som gör att man önskar *vara till nytta, gagn och glädje för allt levande*. Nästakärlek är mer än humanitet och medkänsla, den har en djupare och mer aktiv aspekt. Men för att kunna vara till nytta och gagn, vilket inte innebär att vara godtrogen, okritisk eller "alltför snäll", fordras kunskaper om tillvaron.

Genom den överblick av utvecklingsförloppet som Tredje Testamentet ger kan man i princip förstå hur människor i olika tidsepoker kan ha tänkt och känt och också förstå varför de handlat som de gjort.

* * *

DEN KOSMISKA PLANEN FÖR FRED

DEN KOSMISKA PLANEN FÖR FRED innebär att nästakärleken långsamt skall få allt större inflytande över människans reaktioner och handlingar och till slut helt dominera hennes medvetande.

Enligt denna plan har mänskligheten nu kommit fram till en mycket djupt gående själslig skiljeväg - där allt fler tar avstånd från intolerans och fiendskap och istället önskar relationer baserade på vänskap, fred, samarbete och förståelse.

Men trots att en sinnesändring pågår hos många människor, förefaller det ändå vara en majoritet som fortfarande låter intolerans, fiendskap och aggression komma till uttryck på ett inhumant och ofta brutalt sätt.

Denna brist på nästakärlek orsakar oro, ångest och stora lidanden i form av fysisk och psykisk smärta för miljontals människor, resulterar i att många förlorar tron på framtiden – och medför enorma kostnader genom att städer och länder läggs i ruiner.

Vår tids största onda är därför "fiendskapen"! Den har bl a fått alla hittillsvarande civilisationer att gå under och hotar nu även den nuvarande. Nästakärleken är fiendskapens motsats! Den ger människorna fred, kultur och en human värld att leva i.

Som världen ser ut idag kan man dock kanske få den uppfattningen att nästakärleken f n inte växer till.

Det beror på att den kunskaps- och intelligensutveckling som skett, bl a genom studier och forskning, har lett till en större analyserings- och spekulationsförmåga. Hos många har detta resulterat i en materialistisk syn på tillvaron.

Men parallellt med den ökande intelligensen och de därigenom ökande materiella kunskaperna, har hos flertalet människor, inte följt en motsvarande ökning av medkänslan. Denna har därför blivit underdimensionerad i förhållande till intelligensen och kunskaperna. De människor, i vilkas medvetande medkänslan spelar en underordnad roll i förhållande till intelligensen, blir lätt okänsliga, kalla och egoistiska.

Som hjälp i denna situation behöver människan en kunskap om tillvarons lagar och principer, en ny vetenskap som handlar om nästakärlek, livet och det levande och som visar på ett nytt sätt att se på tillvaron.

Detta ingår i DEN KOSMISKA PLANEN FÖR FRED. Men för att upptäcka denna plan måste man börja långt tillbaka i tiden - följa utvecklingen ända från apmänniskostadiet och fram till människans nuvarande stadium - och även se på vad som kan komma att hända i framtiden.

Förhistorisk tid

Så - låt oss gå 5-6 miljoner år tillbaka i tiden. Då anser naturvetenskapen att aporna började resa sig och gå på två ben - och något senare fanns apmänniskan på vår jord. Med tiden framträdde alltmer människoliknande varelser, av vilka peking- och neanderthalmänniskan kanske hör till de mer kända.

Någon framträdande form av humant tänkande fanns inte hos dessa väsen. Följaktligen förekom heller inte någon samvetskonflikt i medvetandet hos dessa varelser. Det beteende som dominerade var det djuriska, förstärkt genom större erfarenhetsmaterial och ökad intelligens.

Handlingsmönstret hos dessa varelser hade grundlagts under miljontals år som djur och byggde bl a på, att man i farosituationer antingen skulle vara starkast, kunna fly snabbast eller undgå upptäckt genom kamouflage av något slag. De känslor som uppstod hos djuret vid dessa tillfällen var naturligtvis baserade stridslystnad, aggression, hänsynslöshet etc eller, om det blev förföljt, på rädsla, ångest och skräck - och dessa reaktioner följer sedan människorna långt upp i utvecklingen.

Gamla Testamentet avslöjar en plan

Bland de första tecknen på en plan för mänsklighetens utveckling, förutom skapelseberättelse, är när Gud, enligt Bibeln, säger till Abraham: "... och i dig skall alla släkter på jorden bli välsignade" (Första Mosebok 12:3). Detta avslöjar ju, att Gud har en plan, i vilken Abrahams släkt kommer att ha en bestämd roll. Vilken denna roll är framgår dock ännu inte.

Under en missväxtperiod vandrade det judiska folket till Egypten och bosatte sig där. Den farao som då regerade, hade en vänlig inställning till judarna. Vid Mose tid, omkring 1450 f Kr, hade en ny farao kommit till makten, och judarna gjorts till slavar.

Moses begärde då av denne farao, att han skulle tillåta judarna lämna Egypten något som farao inte tillät. Men sedan åtskilliga hemsökelse drabbat Egypten, släpptes judarna ändå till sist fria och enligt Bibeln berodde detta på att judarnas Gud visade sig vara starkare än faraos gudar.

Så vandrade judarna ut i öknen och på berget Sinai fick Moses av Gud stentavlorna med de tio buden och dessa kom med tiden att ligga till grund för en avsevärd humanisering. Det var inte längre rätt att döda, ta sin nästas hustru eller hans ägodelar etc. Dessa bud ligger till grund för lagar i många länder än i dag. Från apstadiet hade människan sålunda utvecklats så långt att hon kunde ta emot viss teoretisk vägledning i hur hon skulle leva.

Planen siktar mot större humanitet

Humaniteten var dock ännu i sin linda. Brutalitet och hämndlystnad var framträdande egenskaper och dessa måste ju naturligtvis också färga människornas gudsuppfattning.

Gud kunde följaktligen endast förstå såsom varande den som hade makt och möjlighet att hämnas och bli vred, men som också kunde erbjuda skydd och krigslycka.

Under vandringen i öknen fick Moses judarna att tro på "den ende Guden" - och här var judarna långt före sin tid. (Som exempel kan påpekas att tron på den ende Guden inte fick fotfäste i vårt land förrän omkring 1000-talet e.Kr.)

Människans intelligens och kunskaper hade nu ytterligare ökat och givit henne större spekulationsförmåga kompletterad med viss skaparförmåga. Detta resulterade bl a i att hon kunde utveckla bättre vapen och därför blev skickligare i att dräpa än sina föregångare. Den djuriska mentaliteten, som fortfarande till stor del styrde hennes handlingsätt, gjorde att hon i utsatta situationer behärskades av känslor som vrede, rädsla, hat etc.

Som en reaktion mot det brutala livet uppstod med tiden hos en del människor en önskan om en humanare tillvaro som mer baserades på medkänsla och humanitet. Det var på grund av denna "längtan" hos vissa människor som Jesus inkarnerade på jorden.

Jesus inspirerar till ökad humanitet och nästakärlek

Jesus var ju förebådad i Gamla Testamentet och han talade med människorna om en kärleksfull Gud - en Fader. Han förkunnade nästakärleken när han framhöll: "*Älska era*

fiender, gör gott mot dem som hatar er. Välsigna dem som förbannar er och be för dem som skymfar er. Så som ni vill att människor skall göra mot er, så skall ni göra mot dem" (Lukas 6:27, 28, 31). Man skall förlåta, inte sju gånger utan sjuttio gånger sju gånger" (Matteus 18:22).

Dessa uttalanden bygger på livslagar och är som sådana lika betydelsefulla som de lagar vi i dag kallar naturlagar.

Att man i varje situation skall förlåta visade Jesus när han på korset bad för sina bödlar: "*Fader, förlåt dem, de vet inte vad de gör*" (Lukas 23:34). Men kunskapen bakom detta och övriga uttalanden kunde Jesus inte ge till dåtidens människor.

Därför saknades ett led i hjälpen till mänskligheten, nämligen all den kunskap som låg till grund för Jesu handlande och uttalanden. Denna kunskap använde Jesus vid det tillfälle när han skulle gripas i Getsemane. Han framhöll då för Petrus, som dragit sitt svärd: "*Stick tillbaka ditt svärd. Alla som griper till svärd skall dödas med svärd*" (Matteus 26:52)

Detta är ju en tillämpning av lagen "som man sår får man skörda". Och här avser ju Jesus att om man "sår" våld, får man skörda våld - men det innebär naturligtvis också att om man "sår" nästakärlek, får man "skörda" nästakärlek.

Det dagliga livet kan dock förefalla vara annorlunda - där kan man konstatera att verkningarna av t ex brutala handlingar inte alltid kommer tillbaka inom livstiden – samtidigt som många människor upplever att de till synes drabbas "oskyldigt av olyckliga öden". detta beror på att man i nuvarande liv kan uppleva "skörden" av handlingar man "sått" i tidigare liv. Jesus måste således, när han talade till Petrus, ha haft kännedom om såväl lagen om sådd och skörd som reinkarnationsprincipen. I annat fall är ju Jesu uppmaning till Petrus inte logisk.

Vid den *själsliga skiljevägen* – den mellan "fiendskapen" och "nästakärleken" – börjar människor i vår tid "*vända den andra kinden till*", dvs den humana sidan av medvetandet.

Därvid kan det, enligt Tredje Testamentets analyser, uppstå ett beskydd mot återvändande brutala eller obehagliga handlingar som tidigare begåtts. Det är denna skyddsprincip som kallas "förlåtelse", då den medför att en människa inte längre drabbas av ett "ont öde" på de områden där hon inte längre nämns att vara brutal eller att skada.

Lagen om orsak och verkan är verkligen av så stor betydelse att *den bestämmer människans framtida öde*. Att människorna inte förstår vikten av denna lag är en av förklaringarna till det nuvarande tillståndet i världen, som ju bl a är en följd av att man tror man kan skada, hämnas och hata utan att detta får några konsekvenser.

Den mekanistiska världsbildens epok

Med Darwin och utvecklingsläran och genom att man började tillämpa naturvetenskaperna mer strikt uppstod uppfattningen att världen var helt lagbunden. Man kom att inse, att allt i tillvaron var styrt av orsakslagar. Universum uppfattades som orsaksbundet och förutbestämt.

Man ansåg, att allt eftersom vetenskapen utvecklades, skulle man även kunna lösa alla mänskliga problem och konflikter. Människan uppfattades som en enbart materiell varelse.

Den mekanistiska världsbilden har dock resulterat i en epok utan egentliga etiska värderingar, där man anser att livet tar slut vid döden och att moralen inte har någon vetenskaplig grund. Man skulle rent av kunna säga, att Gud har "avskaffats" under denna epok - men i och med att vetenskapen utvecklades vidare, började denna syn på tillvaron upplevas som felaktig.

Det visade sig nämligen, att den mekanistiska världsbilden, där man tänker sig att varje skeende har en materiell orsak, aldrig kunnat förklara begrepp som människa, själ, kärlek, hat, öde, medvetande, vilja etc.

Man har också funnit att skeenden i atompartiklarnas värld inte går att förutsäga, och i analogi med detta anser man idag, ett t ex samhällsutvecklingen eller förhållandena på jorden inte heller går att förutsäga på lång sikt.

Följaktligen upplevs för närvarande vår värld som ett oförutsägbart system, där man inte kan veta vilka variationer som kan komma att uppstå i framtiden.

Den mekanistiska slutna världsbildens ofullständighet har således efter hand, enligt naturvetenskapen, blivit uppenbar.

Universum uppvisar logik

Det börjar numera också växa fram en uppfattning om att det finns en naturlig organisationstendens hos universum, att universum organiserar sig själv - och att världen uppvisar logik. Vetenskapen anser paradoxalt nog, att samtidigt som universum är kaotiskt i sin utveckling - är det ytterst välordnat.

Och det finns vetenskapsmän som anser sig se individualitet hos atomerna, som anser att jorden är ett levande väsen och att det finns en tanke bakom universum. Och om världsalltet, i sin helhet och i detaljer, uppvisar logik och organisationsförmåga, tyder det på att det finns en intelligens som styr världsalltet - att det kan vara levande. Och här kan man skymta en ny världsbild, där hela världsalltet skulle kunna vara - ett gigantiskt levande väsen.

Världsalltet, ett levande väsen

I Bibeln omtalas Gud som herrarnas Herre, Gudarnas Gud etc och i Tredje Testamentet hävdas, att Gud är det största av väsen – ja, hela världsalltet. Detta gigantväsen – som innehåller allting, även oss människor – skulle således utgöra ett levande väsen, i vilket alla andra väsen existerar. Genom studiet av Tredje Testamentet framgår t ex att planeter är levande väsen – ja, att allt är levande väsen inuti levande väsen.

Men då allt är levande, blir således hela tillvaron ett relationsproblem, en fråga om att ha de rätta relationerna till omgivningen, och därför är *nästakärleken* så viktig.

Med nästakärleken som grund för handlande och tänkande kommer ett förhållande människor emellan att växa fram, där glädje, humor, hjälpsamhet och ömhet blir dominerande. Och detta i sin tur leder till att det med tiden kommer att skapas en kultur, en civilisation, som kan nå höjder som vi nu inte ens kan ana oss till.

Jesus omtalar att hans budskap skall kompletteras

Att en komplettering måste ske visste Jesus. Vid den sista måltiden med lärjungarna framhöll han därför att han skulle sända någon som skulle berätta hela sanningen om tillvaron. Han säger enligt Johannesevangeliet, kapitel 15:26:

"När hjälparen kommer, som jag skall sända er från Fadern, sanningens ande, som utgår från Fadern, då skall han vittna om mig."

Jesus förtydligade detta, enligt kapitel 16:12, där han säger: *"Jag har mycket mer att säga er, men ni förmår inte ta emot det nu. Men när han kommer, sanningens ande, skall han vägleda er med hela sanningen; han skall inte tala av sig själv utan förkunna det han hör och låta er veta vad som kommer att ske."*

Jesus ägde således en omfattande kunskap och insikt som han vid den tiden inte kunde framlägga. Denna kunskap tillämpade han bl a när han efter sin död på korset, med hjälp av sin materialisationsförmåga, visade sig för lärjungarna.

Men med den intelligens, de materiella kunskaper och den spekulationsförmåga som nu utvecklats hos många människor, och som inte balanseras av motsvarande grad av nästakärlek, verkar det kunna uppstå situationer som de Jesus nämner i Matteus 24:7: *"Folk skall resa sig mot folk och rike mot rike, och det blir hungersnöd och jordbävningar på den ena platsen efter den andra"*.

I vers 12 fortsätter han: *"Genom att laglösheten tilltar kommer kärleken att kallna hos de flesta."*

Är inte dessa uttalanden högst aktuella i våra dagar och visar de inte att utvecklingen följer en plan? Hur skulle Jesus annars ha kunnat förutsäga framtiden?

DEN KOSMISKA PLANEN FÖR FRED är följaktligen den plan, enligt vilken Gud omskapar människan från att vara egoistisk och fientlig – till att kunna visa nästakärlek i varje situation.

Människan har fått ett känsligare samvete

Människan har i sin utveckling nu kommit in i en fas, där exempelvis depressioner och andra psykiska och psykosomatiska sjukdomar kan börja att uppträda i betydligt större omfattning än tidigare. Det beror bl a på att de "aggressiva" och "humana" sidorna av medvetandet nu börjar vara av samma styrka, vilket ökar risken för konflikter i människans själsliv. Dessa inre konflikter kan i sin tur resultera i t ex "dåligt samvete" och "martyrskap" – något som i förlängningen kan leda till oro, ångest, depressioner och sjukdomar. Tredje Testamentet behandlar dessa fenomen, och visar hur de kan uppkomma och att de kan påverkas.

Den mentalitet som för närvarande är dominerande hos många människor – utgör en blandning av "djurmentalitet", utvecklad intelligens och i förhållande därtill alltför lite utvecklad medkänsla - kan stundtals "slå över" och bli mycket brutal.

Och därmed har vi kommit in i den tid som Bibeln omtalar som domedagen. Den innebär inte att jorden skall gå under – utan det som skall gå under är den djuriskt präglade delen i

människans medvetande – och det som skall växa fram är en mentalitet baserad på nästakärlek.

Men vägen dit är svår. Den epok som Bibeln omtalar som "domedagsepoken" beskriver Tredje Testamentet, kapitel 4, på följande sätt: *"De stora händelser, som i detta århundrade sätter sin prägel på världen, är alltså tecken på den jordiska mänsklighetens omskapelse från töckentillstånd till en solljus tillvaro; de betecknar djurrikets dödskamp i den jordmänniska samhällskroppen; de innebär det kosmiska människolikets begynnande insteg på jorden. Att dessa stora händelser inte kunnat ske och inte kommer att kunna ske alldeles oblodigt är helt naturligt, så länge de ännu är liktydiga med en strid, som förs inom ett område, där hat, hämnd och självförsvar kämpar mot tråldom, hamstring och snikenhet. Ett slagfält där sådana energier står i motsättning till varandra, måste fyllas med lik. Men över dessa lik uppstår världen i ny, förklarad gestalt, och jorden blir en vibration av förnuft och kärlek, en harmoni av intuition och salighet."*

Nytt inspirationsmaterial till mänskligheten

När detta nya medvetande växer fram, följer i dess spår en ny upplevelseförmåga, intuitionen, som gör att människan dagsmedvetet kan uppleva den kosmiska världsmoral som utgör världssalltets grundton.

Hon kommer, i och med intuitionens genombrott i medvetandet, att kunna överblicka tid och rum – såväl i det förflutna, som i nuet och framtiden. Hon upptäcker att hon kan överblicka och förstå hela världsbilden.

Därmed får människan också, som egen erfarenhet, förmåga att uppleva livsmysteriets lösning. Hennes upplevelseförmåga har därmed vidgats enormt, och hon kommer att kunna uppleva inte bara i den fysiska världen utan också i den andliga. Hon kommer att uppleva andra livsformer och uppleva kärleken från alla dessa väsen som en stor behagsförmimelse.

Enligt DEN KOSMISKA PLANEN FÖR FRED har människan, under sin långa "vandring", fått hjälp i situationer där hon vuxit ifrån en utvecklingsepoks inspirationskälla. Sålunda har människan fått inspiration genom bl a ...

... Gamla Testamentet, som börjar med den symboliska skapelseberättelsen: *"I begynnelsen skapade Gud himmel och jord..."*,

... Nya Testamentet med Jesu framträdande och hans budskap om nästakärlek och om att det skall komma en förklaring, en kunskap, *"en sanningens ande"*, som skall beskriva det Jesus inte kunde tala om på den tiden, ...

... och nu i vår tid Tredje Testamentet, som med sina analyser och sitt kunskapsmaterial underbygger Jesu uttalanden och visar, att dessa är baserade på lagar och principer som styr tillvaron. Därmed har en kunskap om den psykiska eller andliga sidan av tillvaron framlagts, som beskriver företeelser som inte är av fysisk natur. De fysiska och andliga vetenskaperna kompletterar därmed varandra och ger tillsammans en mer omfattande förståelse av tillvaron.

Erfarenheterna lagras från liv till liv

Människan är ju under utveckling – från djur till "riktig" människa. För varje nytt fysiskt liv hon lever lagrar hon upp erfarenheter av kärlek, hat, lidanden etc på ett ickefysiskt plan. Hon har sålunda under sin långa vandring genom utvecklingen erhållit en egen "kunskaps- och erfarenhetsbank" (av Martinus benämnd nattmedvetandet) – och för varje ny erfarenhet hon gör och för varje ny kunskap hon tar till sig växer denna.

Om man i sitt erfarenhetsmaterial har upplevelser av svårigheter och lidanden på ett visst område, utvecklas därigenom en speciell egenskap, en förståelse för och medkänsla med de människor som upplever liknade svårigheter eller lidanden. Det är utvecklingen av denna förståelse och medkänsla som ligger till grund för den växande nästakärleken.

Den växande "erfarenhetsbanken" leder med tiden fram till att människan blir ett geni i att leva, blir en levnadskonstnär som behärskar alla sidor av livet och som kan reagera med såväl ömsinthet som bestämdhet och inte minst - med humor.

DEN KOSMISKA PLANEN FÖR FRED på väg att förverkligas

Enligt DEN KOSMISKA PLANEN FÖR FRED kommer de nuvarande problemen i världen att leda till en situation, där statssamfundet, dvs jordens stater, finner att de måste förena sina krafter inom en samordnad organisation för att kunna skapa och upprätthålla en bestående fred på jorden. Att detta skall bli resultatet är i symbolform omtalat i bibeln som att det skall bli "*en hjord och en herde*".

Man kan redan idag se, att statssamfundet börjar samordna sina krafter för att bygga en tryggare och bättre värld – *och att denna i en framtid kommer att bli verklighet beror alltså på att människornas nästakärlek ökar och får allt större inflytande över tankar och handlingar.*

Därmed håller en ny epok i mänsklighetens historia på att förverkligas. Allt fler väljer nästakärlekens väg, och den leder mänskligheten mot fred och humanitet, till att alla människor får bostäder, arbete, utbildning och goda levnadsförhållanden.

I Tredje Testamentet beskrivs hur detta nya samhälle kommer att utformas. Varje människa får arbeta med de uppgifter hon själv är intresserad av. Arbetstiden blir kort, och människorna kommer att utveckla sig konstnärligt och vetenskapligt, kunna forska inom områden som de anser vara av betydelse för mänskligheten, andlig vetenskap etc – och på jorden kommer då att växa fram ett välstånd och en civilisation som vi idag inte ens kan drömma om.

© **Stiftelsen Martinus Kosmologi 2000 (f d Stiftelse Martinus Institut i Sverige)**